IVAN RATAMA

FORORD TIL EVANGELIET ETTER DE FATTIGE I ÅNDEN

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.

ISBN: 978-82-8325-101-2

Abraham ofret sin førstefødte Sønn for å vise lydighet til Gud -

Moses befalte ved en anledning at Barn og Gamle blant krigsfangene skulle drepes, og Kvinnene voldtas -

Den Gjestfrie i Det Gamle testamentet gir sin Datter til mobben, slik at de kan "Gjøre hva de vil med henne", men "Spar min gjest" -

Moralen i Det Gamle Testamente holder ikke -

Men Jesus, han gjorde jo alt godt igjen?

Dette lille skriftet er et rundt hundresiders forsøk på å vise at det var nettopp det han ikke gjorde:

Han ga de samme fordommer og overgrep en human, moderne Rettferdiggjørelse.

Forfatteren ønsker med denne lille boken å vise at Jesus Kristus ikke er den Åndshelt som Kirken har gjort ham til. Han er hverken en Gud eller ett perfekt menneske, han er ikke en vismann, det er ønsketenkning. Jesus var og er først og fremst ett politisk menneske med politiske strategier. Han er ikke veien, sannheten og livet, han gjør det som er nødvendig for å bli trodd og deretter valgt! Han er annerledes i opposisjon enn i posisjon. Jesus morallære har brister og det er alvorlig for en religion som vil frelse mennesker fra sine synder og derfor bør ha ett krystallklart blikk på hva synd er for noe.
Om Jesus ikke utnyttet de fattige og svake og kansje også kongenes behov for en hersker og en fyrste (la oss ikke glemme de rike i denne sammenhengen), for å skape et politisk maktgrunnlag mot Romernes voldsherredømme, så ble de kansje med ham frivillig rundt i Galilea, fordi de selv ønsket seg det politiske maktgrunnlag han ville stifte ved hjelp av dem?
Hvorfor er de da utestengt ifra Bergprekenen idag?
Og hvorfor var fattige mennesker før i tiden regnet som notoriske løgnere som ikke kom til himmelen? Har de noengang trodd på Jesus? Har de fått lov til det? De trodde nok at Jesus med det politiske maktgrunnlag han fikk gratis i de fattige og elendige og deres synder, skulle gi dem grunnleggende rettigheter - men Jesus ga dem almisser i 2000 år, innenfor Monarkiet og Kapitalismen, systemer som har fratatt dem grunnleggende rettigheter, før de selv kjempet det frem. Men dette er vel ikke Jesus sin feil? Nei, riktig nok ikke, men hvorfor brukte han ikke de mirakuløse evnene sine for å gjøre det forstått for dem at han ikke var sånn?
Det var ikke de som kom etter Jesus og skapte ett samfunn og en sivilisasjon ut av det, som utnyttet de fattige og farløse - de trengte dem ikke lenger ---
Det var Jesus som skapte en ny Tid blandt Hedenske religioner, ved å erstatte de religionene, men dette kunne han ikke gjøre ved å henvende seg til Romernes verdier, Jesus måtte henvende seg til det alle hadde til felles: Å tro på moral som uttrykk for to forskjellige slags krefter. (Möral er oppreisning for den farløse og moral er konservativ makt for den rike kongen).
Både rike og fattige fikk noe, med ett budskap som ikke kunne forveksles med Romernes, men med en Syndelære og en Frelseslære, som talte til rike menneskers suksess-mentalitet (Gjør din plikt og ta ansvar for dine handlinger) og som talte til fattige og ydmyke menneskers behov for en ny start. Dette ga Jesus to høyst ulike grupper mennesker med høyst ulike behov med samme begrep.
Jesus kunne bare etablere sitt alternativ til Romerne gjennom tollere og syndere, fordi uten dem var det ikke ett alternativ ---
Men hvorfor var det utnyttelse? Fordi han lovet dem ting han ikke kunne holde, som at Himmelrike var nær. Og Romerne (De kristne idag) får makt over de umoralske idag (De kristne dengang).
- med Jesus "Positive" budskap:
demonutdrivelse, adopsjon, håndspåleggelse -
Jesus oppreisning er nå derfor ikke moralsk kjærlighet men umoralsk hat, i hendene på de som var romere dengang som er frelst ifra sine synder idag. Men hvorfor er det Jesus sin feil?
For det han gjør som Kristen gjør hans etterfølgere som Romere, som Romerske Kristne ---

Jesus utnyttet fattige, farløse og enker fordi de aldri fikk noe ut av den hjelpen de ga ham, det var nesten de fattige som hjalp Jesus, det var ikke Jesus som hjalp de fattige, den hjelpen de ga Jesus og Apostlene med å etablere ett alternativ til den Romerske overmakt, de fikk bare forfølgelse. De har blitt hjulpet, bevares ja, men aldri reddet. De fattige og farløse fikk aldri sitt himmelrike, bare almisser og almisser, og almisser styrker bare makten til den som gir den, og forlenger lidelsen til den som får den.
Prøv selv!
Prøv selv, jeg utfordrer deg, så vil du se at folk gjerne tar imot en hjelpende hånd og ett vennlig ord! Det ville du også gjort om du var i samme situasjon!
Ja, det vet jeg! Kansje må man være en fri mann for å kunne si ifra og kansje må man være en fri mann for å tenke utover normalen.
Jesus verdier, tilgivelse og nestekjærlighet, er rene kulisser og ren staffasje for den politiske agendaens strategi, som har maktutøvelse som mål. Jesus budskap om tilgivelse for sine synder taler til maktmennesket og maktutøveren blandt hans etterfølgere, ikke synderen. Den de er og den personlighet de har finner en rettferdiggjørelse. Akkurat som med psykopaten som leser Svarteboken for seg selv. Jesus kan tale til våre beste men også til våre laveste instinkter:
frykten for å selv bli en del av de laveste kastene i samfunnet, gjør at vi vil ta kontroll på dem for å forhindre at det vi er kan forveksles med dem. Jesus overbeviser den som er en ting (Mangel på ydmykhet) om at han er noe annet (har ydmykhet), fordi han tror på ham. Jesus bruker de døve, stumme og demonbesatte for å få makt i samfunnet, og når han har fått det, så nekter han dem det samme, frelse betyr da ikke den fattiges oppreisning men den rikes maktutøvelse ---
Han tilgir dem sine synder og de opplever da at tilgivelsen holder dem der de er. Den Kristne bruker tilgivelsen og nestekjærligheten for å være en Romer.
Det er idag rike og høyt utdannede mennesker som finner rettferdiggjørelse for kapitalismen og dens konservative moral i Det Nye Testamentet. For Jesus døde på korset for våre synder og syndene står i bibelen: Mord, tyveri, svik.
Fattige menneskers forbrytelser mot det systemet som bare ser den fattiges egne feil. Hva som er synder og hvem som utøver de syndene defineres idag av rike og utdannede, fordi Bibelens moralbegreper har en dobbeltbunn: Tilgivelse og Nestekjærlighet kan forstås kapitalistisk som reaksjoner overfor drapsmannens familie eller som systemkritikk grunnet systemfeil. Men det kommer ingen ny Jesus med profesjon som tømmermann fra Arbeiderklassen, Kommunismen er stendød. Brukere hører hjemme i hjelpeapparatet og får ikke lov å være forkynnere. De må jo få den behandlingen de har krav på. Dermed finnes det ingen samtidig frelser --- bare ett idealisert og romantisert bilde, for det er ett stendødt bilde, av Jesus. Alt i vår tid bestemmes av rike og utdannede menneskers livssyn. Vi har fått en "Forbruker-Jesus" og en "Utdannelses-Jesus".De døve, blinde og stumme frelses ikke lenger fra sine synder, de er bare syndere - og behandles deretter.
Det er ikke lenger noen arena og protestere mot kapitalismen på, og "Det er ikke lov å si ting som kan spre hat mot religion", de døve og stumme er bare brukere og langtidsledige arbeidere.
De rike og utdannede har seiret. Romerne har seiret. Kan man si at Jesus har lykkes med sitt forsett? Å selv oppnå politisk makt over det som plager ham, som maktperson (Kommunisme, feminisme, Anarki,

Satans Kirke, New-Age), og selv få politisk makt over de som selv kunne skapt ett politisk alternativ til ham, om de ikke ble holdt nede.
Og kunne de ikke skapt ett politisk alternativ til Romerne selv, så kunne de jo blitt gitt en annen rolle enn å være Humanistisk Alibi og røyklegging av uedle motivasjoner enn den de fikk i Jesuismen.
For Jesus er idoldyrkelse og en kultus, hvem han var som profet, det dukker bare opp for oss innimellom, når det er noe vi skal bevise.
For ingen beviser som Jesus at Maktutøvelse er positivt ---

Det at Jesus døde for dine synder tolkes fra maktens og samfunnets perspektiv (vi bestemmer over deg) og ikke fra enkeltindividets perspektiv (du skal kunne gå videre med livet ditt).

Om Jesus ord var ett budskap om en bedre og mer rettferdig verden, ville kongenes del i denne verdenen øyeblikkelig utradere de farløses og enkenes håp ---

Og om de farløse og enkene skulle styre ville denne verdenen aldri kunne bli etablert ---

Uansett, Jesus budskap om hva det nå enn var han preiket om kunne aldri etableres.

Om Jesus er en stemme for de farløse så utraderer det Kongenes moral, og om Jesus er en stemme for Kongenes moral så utraderer det de farløse ---

Eller en av gruppene må naturlig dominere den andre om begge er like viktige.

"Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men for å kalle syndere", sies Jesus i Det Nye Testamente.

Og antyder at synderne er de egentlige rettferdige og at de rettferdige er de egentlige synderne.

Da burde han ikke kallet dem som syndere, men som borgere, ellers ville de bare fortsette å være syndere i andres og derfor egne øyne når de rettferdige begynte å tro på Jesus.

Og hvorfor trodde de rettferdige på Jesus?

De tidlige Kristne var en blandingstype menneske hvor de fattige synderne oppnådde maktbehov i budskapet om kjærlighet ---

De var kommende maktmennesker som oppdaget en bedre måte og herske på enn romernes voldsherredømme og slaveri ---

De kunne herske likeså godt gjennom kjærlighet som gjennom slaveri!

Ved å be bønner og velsigne den som angriper deres tro knebler de ham likeså bra som gjennom å brenne ham på bål!

Men de rettferdige, de trodde på Jesus fordi de vurderte Synde-læren moralsk (Dette må du slutte med) og ikke vurderte den eksistensielt (Dette har du rett til å bli fri fra).